

De problematiek rond immigratie is bijzonder complex en bijgevolg niet te vatten in enkele bladzijden. Deze materie overstijgt inderdaad onze stad Ronse, ze overstijgt zelfs de landsgrenzen; het is een Europees probleem. Niettemin zal immigratie de toekomst van onze stad bepalen. Binnen het bestek van dit programma kunnen we hooguit een poging doen enkele facetten hieromtrent te belichten. Bovendien wordt het debat rond deze materie dikwijls vanuit een gevoelsgeladen invalshoek benaderd. Uiteraard is dit niet de goede manier van werken. Het is onze bedoeling dit punt vanuit de realiteit die wij elke dag beleven, te analyseren en er de gepaste gevolgen aan te geven.

Immigratie is een proces van alle tijden. Het is er altijd geweest en zal altijd blijven bestaan. Zelden echter is immigratie op grote schaal heilzaam geweest voor de oorspronkelijke bevolking, denken we maar aan de Indianen van zowel Noord- als Zuid-Amerika. De mobiliteitstoename maakt dat immigratie zich nu veel sneller kan voltrekken. De Europese kolonisten moesten met hun zeilschepen eerst de grote oceaan over. Dat nam maanden in beslag. Met het vliegtuig sta je nu vanuit de andere kant van de wereld op enkele uren in Europa...

Van meer recente datum is de migratie vanuit Islamitische landen en Centraal-Afrikaanse landen en nog recenter de immigratie vanuit de vroegere Oostbloklanden. Dat ook bij ons deze immigratie weinig verrijkends in zich heeft (is tegenstelling tot wat de linkse profeten ons reeds jaren willen doen geloven) werd begin november 2005 pijnlijk aangetoond door de rellen, eigenlijk bijna stadsoorlogen, die verspreid over Frankrijk losgebarsten zijn. Nadien werden zelfs in ons land in verschillende steden auto's in brand gestoken.

De immigratiegolf vanuit Islamitische landen begon in Ronse in de zestiger jaren. Het waren mensen die naar hier gehaald werden met bilaterale akkoorden. Tegen een laag loon kwamen ze hier het "vuile" werk doen. Deze "gastarbeiders" (zo werden ze vroeger genoemd) kwamen naar hier om te arbeiden. Tevens werden ze beschouwd als onze gasten. Men ging er van uit dat de meeste van hen hier niet zouden blijven. Het verliep enigszins anders. In Ronse paste het grootste deel van deze mensen zich aan. Zij werden door de Ronsenaar op de duur niet echt meer als "vreemd" beschouwd.

In de negentiger kwam een tweede golf: vele migranten kwamen uit het Brusselse en dit om diverse redenen:

- er was al een groep in Ronse aanwezig, ze zouden hier dus niet geïsoleerd moeten leven,
- er waren in Ronse taalfaciliteiten – ze konden dus met hun vragen in het Frans terecht bij alle officiële diensten
- er was ook een overaanbod van goedkopere woningen
- tevens werd er actief campagne gevoerd te Brussel onder de slogan: "Renaix, ville d'accueil". Hun komst veranderde het beeld in en van Ronse. Onze stad kreeg langzaam het etiket van stad van vreemdelingen.

Anno 2005 zijn we een stap verder: stilaan begint deze groep vreemdelingen zich te organiseren. Dit is op zich een normaal proces. In hun plaats zouden wij Vlamingen, verzameld in een vreemd land hetzelfde doen. Deze evolutie was destijds voorspelbaar. De traditionele partijen hadden dit moeten voorzien (ze hebben in deze onmiskenbaar gefaald).

- Immigranten voorzien in eigen gebedshuizen (moskeeën) – ze bouwen dus een eigen religieus circuit uit
- Ze creëren hun eigen sociale organisaties binnen hun religieus systeem
- Ze starten eigen telefoonwinkels en nachtwinkels
- Nu komen er in ons winkelcentrum gewone winkels met Arabische opschriften. Het Nederlands is er al niet meer bij. Het uitzicht van onze stad verandert dus daadwerkelijk.

Bij de 3 hoger genoemde elementen van aantrekking van Ronse komt er dus nu een extra dimensie bij: het aanbod aan voorzieningen van en voor vreemdelingen (dat waarschijnlijk nog zal groeien) wordt een bijkomende reden voor deze mensen om zich hier te vestigen.

Velen van deze immigranten zijn Nederlandsonkundig. Uit de werkloosheidscijfers blijkt dat de kennis van het Nederlands een doorslaggevende factor is om werk te vinden. De bijkomende komst van Nederlands onkundige vreemdelingen zal de positie van onze stad er niet op vooruithelpen. Onze stad zal op die manier nog lang de armste gemeente van Oost-Vlaanderen blijven.

Natuurlijk zijn er ook vreemdelingen die een meerwaarde zijn voor onze maatschappij. Diegene die alle vreemdelingen over dezelfde kam scheert, is in zijn discours weinig genuanceerd. Alleen heeft de Vlaming, die op een razendsnelle manier zijn omgeving ziet veranderen een zekere vrees. Het boezemt hem angst in. Deze angst is zeer menselijk. Nochtans pogen sommigen de Vlaming een collectief schuldcomplex aan te praten om deze reden. Als het vertrouwde rondom een persoon progressief en bovendien steeds sneller verandert, verliest hij/zij de bakens die nodig zijn om te overleven. Hij reageert en vlucht weg: de Ronsenaar vlucht.

Naast de immigratie van mensen van vreemde origine, is er een tweede immigratie die veel minder opvalt. Onze stad is een taalgrensgemeente en wordt als een schiereiland aan 3 zijden door Wallonië omgeven. Door de traditionele partijen werd destijds een goed georganiseerd sociaal vangnet uitgebouwd. Op zich een zeer goede zaak waar elkeen die zich sociaal voelend noemt, zou moeten kunnen achterstaan. Er is echter een maar. Dit sociaal vangnet mag er niet toe leiden dat het een belangrijke reden wordt om armere mensen naar onze stad te lokken. De situatie is in onze stad zo geëvolueerd dat vele mensen uit het Noorden van Henegouwen naar Ronse komen, precies omwille van de combinatie van dit sociaal vangnet en weer eens de mogelijkheid uitgebreid in het Frans bediend te worden.

Het is evident dat er binnen een gemeenschap solidariteit moet heersen. Diegenen die het beter hebben moeten mee instaan voor de minderbedeelden. In het ideale geval heeft iedereen het goed. De werkelijkheid ziet er echter jammer genoeg anders uit. In dat geval moet er gestreefd worden naar een gezond evenwicht zodat er voldoende middelen voorhanden blijven om voor de minder bedeelden in te staan. In onze stad is dat evenwicht jammer genoeg duidelijk verstoord.

Dit is de ene kant van het plaatje. Er is ook nog een andere kant. Vele Ronsenaars die het financieel en professioneel aankunnen, verlaten (onterecht) hun stad. Dikwijls trekken ze niet eens zo ver weg. Maarkedal en Kluisbergen liggen goed in de markt maar ook de gemeenten bezuiden Ronse worden dikwijls verkozen. Ook heel wat jonge mensen wensen hier na afloop van hun studies niet langer te blijven. Daarbij halen ze allerhande redenen aan: geen toekomstperspectief, onvoldoende werk dichtbij, onvoldoende ontspanningsmogelijkheden, teveel vreemdelingen,...

Hoe dan ook is de optelsom van deze dubbele beweging duidelijk. Een deel van de bevolking die op de arbeidsmarkt actief is of zal zijn, loopt weg; daartegenover staat dat heel wat van de mensen die naar Ronse komen veel minder arbeidsactief zijn. Resultaat van dat alles is dat de werkloosheid in onze stad zeer hoog is. Ook de werkloosheid bij de jongeren is bijzonder hoog en is één van de hoogste van het land. Mede daardoor is Ronse de armste gemeente van Oost-Vlaanderen.

Recent werd door de integratieambtenaar een document opgesteld: het minderhedenbeleidsplan 2005-2007. Het is een lijvig document met interessant cijfermateriaal. Op basis van naamsvergelijking in het bevolkingsregister werd duidelijk dat ongeveer 12,7 % van de Ronsese bevolking van vreemde origine is. Bovendien werd ook een opsplitsing gemaakt volgens leeftijd. Daaruit blijkt dat hoe jonger hoe groter het procentueel aandeel van de bevolking van vreemde oorsprong is. Van de 0 tot 5 jarigen is dat 25%. Dat betekent dat over 10 jaar een op vier tieners van vreemde oorsprong zal zijn in onze stad en ook in onze scholen.

Uit officiële cijfers blijkt dat de helft van deze jongeren van vreemde origine huwt met een partner uit het thuisland. Over 15 jaar zullen dus 4 op 10 van de twintigers van vreemde origine zijn. Verontrustende cijfers.

Mede door de immigratie is onze stad de armste gemeente van Oost-Vlaanderen geworden. Vele Ronsenaars die onze stad verlaten, zijn werkenden; vele immigranten zijn echter werkloos. Daardoor daalt de belastbare basis van onze stad en heeft de stad om over even grote inkomsten te beschikken de belastingsvoeten moeten verhogen van 7 tot 8%.

Naast het financieel aspect van deze gemengde immigratie en emigratie is er ook een zeer belangrijk sociaal en maatschappelijk aspect aan verbonden. Onze samenleving is opgebouwd uit netwerken waarbinnen onze maatschappij functioneert. Uit deze netwerken ontstaan organisaties binnen alle lagen van de bevolking, die vanuit alle mogelijke invalshoeken groeien. De hoger beschreven uittocht van Ronsenaars maakt dat de samenhang van onze Ronsese samenleving daar onder gaat lijden.

De traditionele partijen die Ronse al tientallen jaren besturen, slagen er maar niet in de situatie van Ronse te verbeteren. Een andere aanpak zal dus nodig zijn om uit deze spiraal te ontsnappen. De nog steeds aan de gang zijnde immigratie moet dus dringend gestopt worden. Ronse moet minder aantrekkelijk gemaakt worden voor deze bevolkingsgroep. Daarom stelt het Vlaams Belang volgende punten voor:

- Afstappen van het uitgangspunt van de multiculturele maatschappij, waarvan het failliet ondertussen bewezen is
- Druk uitoefenen op de federale regering om een plafond in te voeren waarbij gemeenten verdere immigratie van mensen van vreemde origine kunnen weigeren als dat plafond bereikt is.

- In versneld tempo het woningpatrimonium aanpakken zodat de enorme leegstand weggewerkt wordt
- De toepassing van de taalfaciliteiten zeer restrictief benaderen en verder initiatieven ontwikkelen die het Nederlandstalig karakter van onze stad benadrukken: bijvoorbeeld op markten enkel Nederlandstalige opschriften toelaten; handelszaken belonen die enkel Nederlandstalige opschriften hebben, bewegwijzering enkel in het Nederlands,...
- Bijkomende taksen leggen op de uitbating van telefoonwinkels; de blijvende contacten met het thuisland houden de assimilatie tegen
- Idem voor de uitbating van nachtwinkels, die heel dikwijls voor veel overlast zorgen voor de burens
- Meer controle op nachtwinkels en telefoonwinkels door de sociale inspectie en controle op de hygiëne
- Invoeren van een gemeentelijke belasting op schotelantennes
- Een functie bij de gemeentelijke overheid of bij één van de instanties die er aan verbonden zijn, mag enkel nog toegankelijk zijn voor inwoners die een bewijs van taalvaardigheid voor het Nederlands hebben behaald.
- Stoppen van subsidiëren en promoten van activiteiten met multiculturele inslag (Africalia en dergelijke). Geen subsidies meer voor verenigingen die het Nederlands niet als voertaal gebruiken
- Afschaffen van aparte zwemuren voor vrouwen, wat een terugkeer in de tijd was. Generaties lang is er actie gevoerd voor gelijkberechtiging van man en vrouw. Door het invoeren van deze aparte uren, heeft men de klok achteruitgedraaid.
- Effectief opsporen van illegalen
- Herstel van onze achtergestelde wijken (zie daarvoor hoofdstuk urbanisatie)
- Het recht op wonen in Ronse kan slechts worden bekomen na het slagen in een integratie- of assimilatieproef. Hier zal de kennis van het Nederlands, de doorslag geven. Immigranten hebben niet enkel rechten, maar ook plichten. De hoofdplicht is de wil tot integreren.
- Sociale huisvesting eerst voor het eigen volk. Ronsenaars die al zeer lang wachten op een eigen woning, moeten eerst toegang krijgen. Vreemdelingen kunnen gerust ook op deze markt, maar alleen mits zij voldoende kunnen aantonen dat ze zich willen integreren in de Vlaamse gemeenschap. Men zou illegalen en vreemdelingen pas mogen inschrijven op de wachtlijsten van huisvestingsmaatschappijen op het moment dat zij wettelijk ingeschreven zijn of de Belgische nationaliteit hebben. Belangrijk is verder dat de rangorde op de wachtlijsten wordt gerespecteerd, ook voor vreemdelingen.